

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Xanthi et Maris

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

storum: Et interrogat causam finalem. Latonem in ipsa oportet parere.] ἀφίγησις. Quid igitur? annon sufficit illi cœl.] Obiectio, Non Neptune.] Responsio, Nam luno obstitinxit iureiurando magno Tellur.] Maior assumptio. Abscondita enim tui fuit.] Probatio. Subsiste.] ἀφ' ἑσθ' αἰσ. Fratris mei.] Scilicet Iouis. Liberos duos.] Ἀπολλινεμ ἔθ' Διανὰμ. Et vos Tritones trahite Latonem in ipsa.] ἀποπροφή ἀποτακτικὴ ἢ ἀποπρονοία. Tu verò valde, renuncia Ioui, omn.] Conclusio.

ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ ΘΑ.
Λάουης.

XANTHI ET
Maris.

Eodem Interprete.

XANTHVS.

ΔΕΞΑΜΕ, ὃ θάλασσε,
ἀνὰ πεινοθότα. κα.
ἀποθρόνον μὲ τὰ πρῶτα
μαρα. ΘΑ, τί τοῦτο, ὃ Ξαν-
θε; τίς σε κατέκασεν; ΞΑΝ.
ΗΡΑΥΘ. ἀν' ἀπυθράνω.
μα ὄρας ὁ κακολαίμων, καὶ
ἴτω. ΘΑ. ἔστ' ἰδὲ Ἰοινί-
θαυε τὸ αὐτό; ΞΑΝ. ἔστ' τὸν
ἦδον ἢ Θείτιδος. ἐπὶ τῷ φονού-
οντα τοῦ Φρύγας ἰκέτωθε,
ἔδ' ἐκ ἐπαύθε τῆς ὀργῆς.
ἀν' ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἀπέ-
εργαίε

VSSEIPE ME, ὁ Mare.
Sgrauia. n. passus sum.
extingue mihi vulne-
ra MAR. Quid hoc rei
est? Xánthe? quis te deussit?
XAN. Vulcanus, sed igne
candescio prorsus miser. ἔ
effruesco. MA. Cur autem
miecu tibi ignem? XAN.
Propter filium Theidis.
Postquam enim occiden-
tem illum^b Phrygas sup-
plex deprecatus sum, ^c ille
autem ab ira nihil remi-
sit, sed

φρασῆ μοι τὸν εὐν, ἐκείνους
 τὸς ἀδελφούς ἐπὶ πλοῦν, ἐκείνους
 σαι θύλων, ὡς φοβήσας ἀπὸς
 σχολῆ τῶν ἀδελφῶν. ἐν ταῦθα
 ὁ Ἡρακλῆος (ἐτυχε γὰρ πλησίον
 πατρὸς) πᾶν ὄλεον οἶμαι, πῦρ
 ἔχει, καὶ ὄλεον ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ
 εἰποθι ἄποθι, φέρων, ἐπὶ ἀλλή
 μοι, καὶ ἔκαστος μὲν τὰς πλε
 λίας, καὶ μυρρίκας, ὁ δὲ ἴσως
 δὲ καὶ τὰς λανθοδάμονας ἰχθ
 ῦς, καὶ τὰς ἐρχίνους, ἀν
 τὸν δὲ ἐμὲ ἔβραχλασσα
 ποιάς, μινεῖ δὲ πῶν ὄλον ξη
 ρὰρ ἔργασαι. ὄρεός δὲ ὄρεο.
 πῶς διωκόμεθα τῶν ἐν
 καυμάτων; Ὁά. θολερός, ὁ
 Ζεῦθε, καὶ θέρμης, ὡς ἀκόσ.
 τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
 ἢ θέρμη δὲ, ὡς φησὶ ἀπὸ τῶν
 ρός, καὶ ἀκότος, ὁ Ζεῦθε, ὅς
 ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἕδον ἄρμηθες, ἐν
 ἀδελφῶν ὄρι Νηρηίδος ἕδος
 λῶ. Ζεῦ. ἐν ἰδὸν ὄρε ἰδεῖσθαι
 γέροντας ὄντας Ζὸς Φέρχας;

Ὁδλ.

tanerum est, eruore, à cadaueribus calore autē, ut ais, ab igne
 veniē. Ac meritō, Xanthe, ut qui cōtra * Fortassis nepotē
 legēdū id est pro ἕδον, πατρὸν. filium meum impeiū feceris, non
 verius quod Nereidis filius ille esset. XAN. An non igitur
 decebat misereri me Phrygum, vicinorum adēo meorum?

MER.

fit, sed occisorum corpori-
 bus etiam obstruxit mihi
 alueum: ego miseris mise-
 rorum, occurrī, ut aquis
 inundarem atq; inuoluerem
 illum, quò eo periculo ab-
 territus, ab occidione vi-
 rorum cessaret. Ibi igitur
 Vulcanus (nam tum fortē
 quadam propē aderat) vni-
 uerso igne, quācum opinor
 vsquam habebat, quantum-
 quē ὁ in Actina, &
 si quibus alijs locis vllus est,
 allato, processit obviam:
 ac exussit quidem vltimos &
 myricas, assauit autem &
 infelices pisces & anguil-
 las: me verò cum effrue-
 scere fecisset, parūm absuit
 quin totum aridum ac sic-
 cum reddiderit. Vides ni-
 mirum quo pacto exustionis
 bus istis deformatus sim?
 MAR. Turbidus es, ὁ Xan-
 the, & calidus, ut consen-

em in ipsa
 non suffi
 Nam la
 Major d
 Sub
 Libera
 rones traicte
 agnam, Tu

THI ET
 Maris.

e me, ὁ Mar
 n. passus sum
 que mihi vultu
 R. Quid hoc
 the: quiste deuse
 Vulcanus, sed ip
 profus miser, c
 o. MA. Cur aut
 bi ignem? XAN
 filium Theidi
 am enim occid
 um & Phrygas
 precatus sum, c
 ab ira nihil rem
 fit.

Θάλ. τὸν Ἡφαιστον δὲ ἐκ ἔδρα
ἐκείνου Θέτιδος ἢ ἠὲ ὄντα ἢ
Ἀχιλλῆα;

MAR. Vulcanum verò an-
non contrā decebat misereri
Achillis, & Thetidis adeò
filij?

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a XANTHE?] Xanthus Lyciæ amnis in campis Troia-
nis, qui & Scamander dicitur, à colore aquæ flavo dictus, qui
color in Tyberi conspicitur. Vnde Horatius:

Vidimus flavum Tyberim.

Xanthum divincula nuncupat Homerus Iliad. 2:

Ζάνθῳ δὲ νύκτῳ, ὃν ἀβάντῳ τέρεθρῳ Ζῆτι.

& ὁ his verbis:

νόσφι νεὸν ἀργαῶν ποταμῶν οὗ δὲ νύκτῳ ἐκ νεφελῶν.

Huius meminisse Eustathius circa finem Iliad. β. & Strabo lib.
10. b Phrygas.] Troianos minoris Asiæ populos è Thra-
cia oriundos. De hac Troianorum memorabili fuga ac cade lu-
culenta narratio extat Iliad. 20. & 21. itemque Virg. 1. Aen.
c Ille autem ab ira nil remisit.] Achilles ira implacabilis
fuit & melius, quæ est argumentum Iliadis. Horat. lib. 1. Carm.
Od. 6:

—nec grauem

Pelide stomachum cedere nescij.

Nam ne dijs quidem cessit in acie.

d In Actna.] Monte Siciliæ, qui perpetuo incendio clavus
est, eoq; nomine à poetis celebratus. Incendij autem eius cau-
sas explicat Iustinus lib. 4 e Contra filium meum.] Achil-
lem ex Peleo Thetidis Nerei filix filium ipse verò Nereus Ocea-
ni filius fuit. Fortassis legendum pro ἠὲ ἠὲ: id est, Nepotem
fNereidis.] Thetidis, quæ una fuit Nereidum. g Fi-
lium Thetidis.] Achilles Pelei & Thetidis
filius fuit, qui Hectorem
occidit.

LOGI.

ulcanum verò
decebat miser
Thetidis

NATI

in campis tri
flavo dictus,

dr.

ca. 10. 1. 1. 1.
B. & Syabo li
populos è Ter
fuga ac cadela
aque Virg. 1. An
illa ira implacato
Horat. lib. 1. Can

ci.

acie.
temo incendio clas
q. autem eius co
um meum.] Ab
re verò Nereus Oua
viris: id est, Nereus
Nereidum. & Et
& Thetidis

IOAN

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

παρὰ κληιδος: Petiit enim Xanthus fluvius, à Vulcano
penè exustus, auxilium à mari.

Ignipotens rapidis incenderat omnia flammis,
Vnà etiam exustus fortè Scamander erat.
Præsidium ponti quærens nihil impetrat ille,
Audax obtulerit quod semel Aeacidi.

SUSCIPE me.] δεισις. Grauia enim passus.] αἰτία.
Quid hoc rei est.] Rogatio gemina. Postquam enim oc-
cidentem.] A causa narratio, & factum Achillis, quod est
causa impulsiva sui facti. Ego miertus miserorum.] Cau-
sa impellens. Vt quis inundarem.] Factum suum. Ibi
igitur Vulcanus.] Redi: ad Vulcanum, & ipsam rem, post
causam expositam. Etli quibus alijs locis.] ἀγωνία. Ex-
ussit quidem vltimos.] ἀφαιρέσις, vel ἀποδόσις. Vides
nimirum.] Conclusiuncula querelæ. Turbidus es, ô Xan-
the.] Concesso ἀποδοσις. Ac meritò Xanthe.] σα-
ρκασμός & accusatio. An non igitur decebat.] Defensio
ab honesto. Vulcanum verò, an non.] ἀντιπαράγωγη rege-
rit par.

ΤΡΙΤΩΝΟΣ ΚΑΙ
νεγιδων.

TRITONIS ET
Nereidum.

Iacobo Micyllo interprete.

T R I T O N .

ΤΟ ΚΗΤΟ ἡμῶν, ὃ Νη-
ρηίδων, ὃ ἐπὶ τῷ ὄντι
Κηφείως θυγατέρα τῶ
Ἀνδρομέδαρ ἐπέμψατε, οὐτε
τῶ πατρὸς ἠδὲ μητρος, ὡς οὐκ
ἔστι, καὶ αὐτὸ ἦδὲ τὴ θνηκ.
Νηρ.

B Alæna a ista vestra,
Nereides, quam con-
tra filiam Cephei An-
dromedam emisistis, neque
puellam ipsam iniuria ali-
qua effecit, perinde ut vos pu-
tatis, & ipsam mortua est.

NER.